

SVETLOBA

47
JANUAR
2026

Dragi stanovalci, cenjeni sodelavci ter vsi, ki ste na kakršen koli način povezani z našim domom,

ko se leto počasi nagiba h koncu, se ozremo nazaj na pot, ki smo jo prehodili skupaj. Bilo je leto številnih doživetij, toplih trenutkov in malih zmag, ki so jih soustvarili prav vsi – vsak po svojih najboljših močeh, s svojim srcem in predanostjo. V našem domu ne štejemo le dni, temveč odnose, ki jih gradimo, trenutke, ki jih delimo, in zgodbe, ki jih pišemo skupaj.

Ponosni smo lahko na vse, kar smo v iztekajočem se letu uspeli doseči. Na projekte, ki smo jih uresničili z željo po še bolj človeka vrednim življenjem, na številne drobne korake, ki so nam dokazali, da le SKUPAJ lahko ustvarjamo varno, spodbudno in prijazno okolje. Vsak nasmeh, vsak pogovor in vsaka roka, ki je pomagala, je ustvarila leto, ki si ga bomo zapomnili kot lepo in polno doživetij.

Ob tem se iskreno zahvaljujem vsem zaposlenim za srčno delo, ki presega okvire nalog in utrjuje naše poslanstvo. Hvala vam za razumevanje, potrpežljivost in predanost. Hvala tudi vsem stanovalcem – za zaupanje, za pogum, za iskrenost in za vse trenutke, ki si jih delimo. Brez vas naš dom ne bi imel svoje topline in svoje zgodbe.

V prihodnost zremo z upanjem. Naj bo novo leto priložnost za nove začetke, za nadaljnji razvoj, za še tesnejše odnose in za nove korake proti boljšemu jutri. Naj bo mirno, varno, polno razumevanja, srčnosti in medsebojnega spoštovanja.

Vsem skupaj želim prijetne decembrske dni ter leto, ki prihaja, polno zdravja, optimizma in lepih skupnih trenutkov.

Toplo pozdravljeni,

dr. Tomaž Lenart, direktor

47. številki na pot

Ko vstopamo v čas, ko se mesta ovijejo v lučke, domovi pa v toplino prazničnih trenutkov, se tudi naša Svetloba znova odpre kot prostor bližine, sočutja in skupnih poti. Pred nami so najlepši dnevi v letu – čas obdarovanja, hvaležnosti in tihih želja, ki jih ponesemo v novo leto 2026. Vendar se ob vsem prazničnem vrvežu zavedamo, da prazniki niso za vsakogar le brezskrbni. Za mnoge so to dnevi, ko se lahko občutki osamljenosti, stiske ali izgube še okrepijo.

Prav zato je naša skupna naloga, da ostanemo pozorni, odprti in ljubeči – da vstopamo v svet s sprejemanjem in razumevanjem ter da stopamo drug ob drugem, drug z drugim.

Naša ljubezen do sebe in drugih ljudi, ki nosimo svoje nevidne boje, je tista resnična svetloba, ki presega okraske in praznično vzdušje. Vsak prijazen pogled, vsaka beseda podpore in vsaka drobna pozornost lahko postane iskrica, ki komu razsvetli dan. Naj bo leto, ki prihaja, čas širjenja optimizma, krepitve skupnosti in zavedanja, da noben korak ne bi smel biti narejen v temi ali samoti.

Ko stopamo proti novemu letu 2026, si želim, da bi Svetloba ostala ne le ime našega časopisa, temveč vodilo v naših dejanjih – simbol upanja, topline in medsebojne povezanosti. Naj nas vodi misel, da lahko s sočutjem spreminjamo življenja in ustvarjamo prostor, kjer je vsak človek viden, slišan in sprejet.

Naj bo leto, ki prihaja, prežeto z mirnimi trenutki, pogumom ter svetlobo, ki jo nosimo drug za drugega.

Srečno in svetlo leto 2026.
Andreja Lipar

Praznik skupnosti in zdravja: otvoritev novih prostorov ter tradicionalno druženje

10. oktobra smo obeležili za naš kolektiv res poseben trenutek. Na svetovni dan duševnega zdravja smo v sklopu projekta **CENTINOSS**, sofinanciranega iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v programu Interreg Slovenija–Hrvaška, slavnostno otvorili **Center socialnih inovacij** ter **Kotiček za zdravj**e.

V okviru projekta smo pridobili sodobno opremo, ki bo pomembno prispevala k razvoju inovativnih pristopov za podporo duševnemu zdravju. Med novostmi so interaktivna tabla, VR-očala ter Kotiček za zdravje s čebelnjakom za apiterapijo, solno sobo in infrardečo savno. Z novimi pridobitvami krepimo pogoje za boljše počutje in višjo kakovost življenja naših stanovalcev.

Slavnostne otvoritve so se udeležili predstavniki Ministrstva za solidarno prihodnost, g. Klemen Jerinc in ga. Janja Romih, župan Občine Žalec g. Janko Kos ter vodja projekta CENTINOSS, ga. Dragica Marač, s

projektnimi partnerji. Med gosti so bili tudi člani sveta zavoda ter številni predstavniki društev, zavodov in lokalnih organizacij.

Dogodek je spremljal bogat kulturni program, ki so ga oblikovali stanovalci, zbor zaposlenih ter ansambel *Z vseh vetrov*. Kot vsako leto je prireditev dodatno popestrilo tradicionalno tekmovanje v kuhanju Grmovške enolončnice – tokrat na temo ciganskega golaža. Med dvanajstimi ekipami je slavila ekipa Škofijske Karitas Celje, nagrada za najlepše urejen prostor pa je ponovno pripadla Veselim Pruhovčanom.

Celotna prireditev je potekala v prijetnem, povezovalnem vzdušju ter še enkrat dokazala, kako dragocena je moč sodelovanja v naši skupnosti.

Vsem sodelujočim in obiskovalcem se iskreno zahvaljujemo za podporo in soustvarjanje tega pomembnega dne!

Monika Doberšek

Preselitev stanovalcev iz bivalne enote Enka na novo lokacijo

Po 18-ih letih so se stanovalci iz prve bivalne enote DNPG, 27. 11. 2025, preselili na novo lokacijo – v stanovanje v središču Žalca, na naslov Savinjska cesta 20. Nova bivalna enota nudi prostor za devet stanovalcev, trenutno pa jih tam biva šest iz stare enote, med njimi trije, ki so tam živeli že od samega začetka.

Po tednu dni od preselitve so strnili svoje vtise:

HERTA pravi, da je super. Všeč so ji veliki prostori. Stare hiše ne pogreša. Veseli je, da do sobe ni stopnic in da se ne boji padca. Rada pomaga pri delu v kuhinji. Želi si, da bi ji popravili omaro.

BOJA še vedno pogreša Magdo. V stari bivalni enoti ji je bilo všeč vse – dobri sosedi in okolica. Na novo okolje se še privaja, saj je vse drugačno. Moti jo pokvarjena roleta in premajhna omara. Želi si, da bi se stanovalci in zaposleni še naprej dobro razumeli.

JOŽE je zadovoljen z vsem in si želi, da bi tako ostalo tudi v prihodnje.

JOSIP se v novem stanovanju dobro počuti. Pogreša staro hišo, predvsem sosede. Z Jožetom sta že obiskala soseda Matjaža. Izraža upanje, da mu bo lepo tudi tukaj.

STANE pravi, da mu je tukaj »enkratno«. Dobro spi in ima prostorno, svetlo sobo. Počuti se bolj zdravega. Ponoči ne more kaditi, ker je zaklenjeno, balkona pa ni – vendar dodaja, da je to v resnici tudi dobro za njihovo zdravje.

LOJZKA je zadovoljna, čeprav se še ni popolnoma navadila. Sobe so po njenem mnenju odlične. Sama lahko odide v mesto, v trgovino. Vse ji je všeč in ničesar ne pogreša.

HELENA DOLER, vodja bivalne enote, pravi, da se veseli novega začetka.

KARMEN GORJAN pa dodaja, da je vesela, ker so stanovalci spremembo pozitivno sprejeli. Poudarja, da se zaposleni trudijo, da jim prehod čim bolj olajšajo, in se veseli vseh novih izzivov ter dogodivščin, ki prihajajo.

Katarina Pristovšek Mutec

Spoznajmo se

Tokrat se bom posvetila predstavitvi moje bližnje sodelavke, s katero me veže prav posebna poklicna in zasebna življenjska pot. Pred dvajsetimi leti je prišla v naš dom z željo, da bi opravljala pripravništvo. Takrat jaz v vlogi mentorice, ona pripravnica delovne terapije. Danes pa z veseljem sodelujeva kot enakovredni sodelavki in kolegici.

V intervjuju se je predstavila skozi svojo poklicno zgodbo in nam zaupala tudi nekaj zanimivosti o svojih hobijih ter tem, kar jo navdihuje v prostem času. Veseli me, da jo lahko danes predstavim v nekoliko drugačni luči in da jo boste spoznali tudi vi, bralci Svetlobe.

Kako bi se opisala v treh besedah?

Empatična, direktna in takšna, ki razmišlja izven okvirjev.

Kako se je začela tvoja življenjska pot, ki te je pripeljala do tega poklica?

Po srednji zdravstveni šoli, ki sem jo zaključila v Mariboru, sem se odpravila na informativni dan v Ljubljano za smer fizioterapije. Ker mi prvi vtis predavateljic ni bil blizu, sem pri naslednjem terminu pokukala še k sosednjim vratom in tako pristala na študiju delovne terapije. Čisto po naključju, saj pri teh letih še nisem natančno vedela, kaj bi rada v življenju počela.

Kaj te je motiviralo, da si se pridružila našemu zavodu?

Pred malo manj kot dvajsetimi leti sem tukaj že opravljala pripravništvo. Že takrat mi je bila dinamika dela blizu, vendar takrat ni bilo priložnosti za zaposlitev. Po sedemnajstih letih dela v domu upokojencev, ko sem ravno razmišljala, da bi bil čas za spremembo v življenju, pa se je pojavila možnost – in z veseljem sem jo z obema rokama zgrabila.

Kaj ti v tvojem delu pomeni največ?

Največ mi pomeni to, da stanovalci začutijo, da sem tukaj zanje, da mi zaupajo in da so z menoj zadovoljni. To pokažejo tako, da poiščejo *mojo družbo*.

S čim oz. s katerimi besedami bi opisala vzdušje med stanovalci oziroma sodelavci?

Z besedami: *vzajemno spoštovanje*.

Kaj bi želela, da o tvojem delu razume tudi širši krog ljudi?

Morda to, da delovna terapija ni animiranje ljudi ali izvajanje aktivnosti namesto stanovalcev. Gre za ciljno izbrane aktivnosti na področju vsakdanjih opravil, kognicije ali prostega časa – tam, kjer ima posamezen stanovalec določene težave.

Imaš kakšen hobi, ki ti polni baterije?

Ja, obstaja hobi, ki se je začel pri mojih šestih letih – ribolov na sladkih vodah, v mojem primeru na Dravi. Od dvajsetega leta naprej pa lovim izključno na morju, povsod, kamor me na potovanjih zanese pot.

Obstaja knjiga, film ali pesem, ki te vedno spravi v dobro voljo?

Moje pesmi, moje sanje.

Katera življenjska vrednota te vodi?

Največjo vrednost v mojem življenju ima družina. Zame je to prostor zaupanja in bližine, v katerega pazim, da nihče ne posega.

Kateri nasvet si v življenju prejela, ki ga vedno nosiš s seboj in bi ga podelila še z nami?

Skozi leta in življenjske izkušnje mi je vedno bolj pri srcu rek: *»Ne stori drugim, česar ne želiš, da drugi storijo tebi.«*

Andreja Lipar

Dogodki tako in drugače

V rubriki smo zajeli dogodke od julija do decembra 2025. Ob prebiranju prispevkov in ogledu fotografij obujajte spomine na dogodke v okviru celotnega doma in izven. Sledijo prispevki in foto utrinki posameznih enot.

Turnir v igranju remija na Grmovju!

V toplem in s soncem obsijanem avgustu ter v sproščenem in zabavnem vzdušju smo na Grmovju organizirali remi turnir! Karte so letele, smeha ni manjkalo, tekmovalni duh pa je poskrbel za pravo akcijo do zadnje poteze.

Čestitke zmagovalcu in hvala vsem, ki ste sodelovali – komaj čakamo naslednje druženje!

Doroteja Šimunič

Kino pod kozolcem

Sončni zahod, kraj dogodka: pod kozolcem, s kokicami v rokah, filmom na platnu in dobro družbo – to je tisti tip večera, ki ga človek še dolgo pomni.

Prav takšen je bil 2. poletni kino pod kozolcem, ki smo ga skupaj doživeli Grmovčani. Gospod profesor nas vedno znova navduši s svojimi domislicami, modrimi potezami in koristnimi življenjskimi nasveti. Komaj čakamo nadaljevanje.

Doroteja Šimunič

Kopanje na Celjskem letnem kopališču

Sladoled, sonce in smeh!
S stanovalci smo obiskali že zelo dobro poznano lokacijo – Celjsko letno kopališče. V vodi smo se razgibali, dobro naplavali, se malce poškropili s soplavalci, ujeli nekaj toplih sončnih žarkov ter se osvežili s sladoledom. Pravi poletni dan, ki bo zagotovo ostal v lepem spominu!

Andreja Lipar

Digitalno usposabljanje

V ponedeljek, 18. 8. 2025, sta nas obiskala Andrej in Tim s Potujočo učilnico Andragoškega zavoda Ljudske univerze Velenje v sklopu projekta **Mobilni heroji nove generacije 2025**.

Projekt, ki poteka pod okriljem Ministrstva za digitalno preobrazbo, prinaša digitalna usposabljanja za starejše. Tokrat smo skupaj uspešno izvedli delavnico na temo **mobilne telefonije**.

Udeleženci so se na prijeten in sproščen način spoznavali z različnimi možnostmi uporabe mobilnega telefona – od osnovnih funkcij do varne rabe spleta. Ob tem so odkrivali tudi majhne trike za lažjo uporabo ter si izmenjali marsikatero zanimivo izkušnjo. Vzdušje je bilo živahno ter polno dobre volje, radovednosti in želje po učenju.

Iskrena hvala izvajalcema za odlično izvedbo ter vsem udeležencem za aktivno sodelovanje. Z radovednostjo, dobro voljo in pridobljenim znanjem smo dokazali, da je učenje dragoceno v vseh obdobjih življenja in pomemben korak k večji samozavesti.

Doroteja Šimunič

Slikarsko in pisno ustvarjanje

V tem tednu sta se uspešno zaključili delavnici pisanja in slikanja, ki sta potekali pod vodstvom naše prostovoljke Milene. Stanovalci so redno in z velikim navdušenjem sodelovali na uricah ustvarjanja, kjer so razvijali svojo domišljijo in izražali svojo ustvarjalnost.

Za trud in vztrajnost so prejeli priznanja ter majhno darilce, danes pa so svoja dela s ponosom predstavili tudi na razstavi v našem Domu.

Hvala vsem, ki ste sodelovali, vodstvu Doma za material in podporo ter iskrena zahvala Mileni za njeno predanost in čas!

Doroteja Šimunič

Medgeneracijski tabor v Cerknici, ko narava in druženje ustvarita čarovnijo

Od četrtka, 28. avgusta, do nedelje, 31. avgusta 2025, smo v Cerknici preživeli nepozabne dni, polne narave, smeha, raziskovanja in druženja. Bivali smo v idiličnem Hostlu Ars Viva v Podcerkvi, kjer nas je že ob prihodu objel mir zelenih travnikov in toplina prijaznih gostiteljev.

V petek smo se povzpeli na goro Slivnico, ki jo mnogi poznajo kot »goro čarovnic«. Na vrhu nas je pričakala dih jemajoča panorama, od koder smo občudovali tudi mogočno Cerkniško jezero, ki se je lesketalo pod nami. To čarobno kuliso je dodatno popestrila čarovnica, ki nas je spomnila na legende, zaradi katerih je Slivnica tako posebna.

Popoldne smo se podali še do gradu Snežnik, enega najlepše ohranjenih gradov v Sloveniji. Sprehodili smo se skozi njegove bogato opremljene prostore in si predstavljali življenje plemiških družin, ki so ga skozi stoletja naseljevale. Pravijo, da grad skriva tudi svoje skrivnosti, med drugim legendo o grajski gospodični, ki naj bi iz žalosti ob izgubljeni ljubezni ponoči blodila okoli gradu. Prav tako mnogi verjamejo, da v grajskem parku še danes domujejo skrivnostna bitja, ki varujejo njegov mir. Te zgodbe so v nas vzbudile posebno domišljijo in občutek, da grad ni le arhitekturni biser, temveč tudi prostor, kjer zgodovina in mit živita z roko v roki.

Čeprav je bil za vikend napovedan dež, nam je vreme več kot odlično služilo. V soboto smo imeli piknik, kjer ni manjkalo dobre hrane, prijetnega klepeta in družabnih iger, ki so povezale generacije v pravi tekmovalni, a hkrati prijateljski duh. Ob dnevih smo si privoščili sproščene trenutke ob kitari, peli znane melodije in ugotovili, da pesem povezuje prav tako močno kot skupne poti. Ob tem smo se predstavili drug drugemu ter ugotovili, da prihajamo iz zelo različnih koncev Slovenije, a nas je tabor združil v eno veliko skupnost.

V nedeljo, na poti domov, smo se ustavili še ob Cerkniškem jezeru, ki nas je presenetilo v svoji presahli podobi, redka priložnost, da smo ga doživeli povsem drugače, kot ga opisujejo razglednice.

Medgeneracijski tabor je namenjen prav temu, da poveže ljudi različnih starosti, izkušenj in krajev, jih spodbuja k medsebojnemu učenju ter ustvarja prostor, kjer se lahko vsak počuti sprejetega. Ni le izlet ali druženje, ampak priložnost, da mlajši slišijo zgodbe starejših, starejši pa začutijo energijo mladih. Tako gradimo mostove, ki krepijo skupnost in nas bogatijo kot posameznike.

Ko smo se v nedeljo vračali domov, smo s seboj nesli več kot le spomine, občutek povezanosti, nekaj novih prijateljstev in tisto tiho hvaležnost, da imamo priložnost skupaj odkrivati lepote, ki so nam morda bližje, kot se zdi.

Medgeneracijski tabor v Cerknici je še en dokaz, da se čarovnija zgodi takrat, ko narava, raziskovanje in skupnost dihajo kot eno.

Mateja M. Šimek

Svetovni dan fizioterapije 2025 – Zdravo staranje z gibanjem

Vsako leto 8. septembra obeležujemo svetovni dan fizioterapije – dan, ki nas spomni, kaj vse je pomembno za ohranjanje zdravja. Letošnja tema *»Zdravo staranje z gibanjem«* je bila še posebej blizu našim srcem, saj nas življenje v domu vsak dan znova opominja, da prav gibanje prinaša energijo, samostojnost in dobro počutje.

V našem domu smo ta dan obeležili poučno in zelo aktivno. Fizioterapevti smo pripravili predavanje o zdravem staranju, kjer smo se skupaj pogovorili o tem, kako pomembno je, da se tudi v poznejših letih redno gibamo in skrbimo za svoje zdravje. Poseben poudarek je bil namenjen preprečevanju krhkosti in padcev – izzivoma, s katerima se lahko sooči vsak izmed nas, a ju lahko z ustrezno vadbo uspešno obvladamo.

Dogodek smo popestrili s praktično delavnico, kjer smo fizioterapevti prikazali preproste, a izredno učinkovite vaje. Stanovalci so jih sami preizkusili, ob tem pa so jih spremljali spodbudni nasmehi..

V domu verjamemo, da so takšni dogodki čudovita priložnost za učenje, krepitev zdravja in medsebojne povezanosti. Z našim poklicem dokazujemo, da so gibanje, strokovno znanje in srčen pristop nepogrešljivi spremljevalci kakovostnega staranja.

Naj bo svetovni dan fizioterapije opomnik, da nikoli ni prepozno začeti – vsak korak šteje, vsaka vaja krepi, vsak nasmeh ob gibanju pa ogreje srce.

Skupaj naprej – korak za korakom, zdravo in uspešno.

Lidija Jazbec

Obisk razstave naše prostovoljke

V sredo, 10. septembra 2025, smo se s stanovalci udeležili predstavitve knjig in razstave slik naše prostovoljke Milene Šimunič v Medgeneracijskem centru v Preboldu.

Ker je pred tem v našem domu vodila delavnice pisanja in slikanja, so ji stanovalci tokrat z veseljem izkazali podporo kot obiskovalci.

Dogodek je potekal v prijetnem vzdušju, mi pa smo bili ponosni, da smo lahko stali ob strani naši prostovoljki in se ji zahvalili za njen prispevek k obogatitvi življenja stanovalcev.

Iskrene čestitke Mileni za čudovito razstavo.

Doroteja Šimunič

Sprehod za spomin

September je svetovni mesec Alzheimerjeve bolezni – čas, ko po vsem svetu z različnimi dogodki širimo ozaveščenost o bolezni in skupaj prispevamo k zmanjševanju stigme, povezane z demenco.

Ob svetovnem dnevu Alzheimerjeve bolezni, ki ga obeležujemo 21. septembra, smo se tudi pri nas s stanovalci odpravili na sprehod za spomin. S prijetnim druženjem in gibanjem smo želeli opozoriti na pomen razumevanja in sprejemanja oseb z demenco ter pokazati, da lahko z majhnimi dejanji ustvarjamo bolj vključujočo družbo.

Doroteja Šimunič

Dan slovenskega športa – 23. september

Na ta poseben dan smo se s stanovalci in zaposlenimi skupaj razgibali ter obeležili pomen gibanja in zdravega načina življenja.

Dopoldne smo začeli s kratko telovadbo, ki je poskrbela za dobro voljo in energijo, nato pa smo znanje preverili še z zabavnim športnim kvizom.

Skupaj smo preživeli prijetno dopoldne, polno smeha, gibanja in športnega duha.

Doroteja Šimunič

Obisk Festivala za tretje življenjsko obdobje

Mednarodni dan starejših (1.10.) smo skupaj s stanovalci obeležili na prav poseben način – z obiskom Festivala za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Sprehodili smo se med številnimi stojnicami, prisluhnili kulturnemu programu in si vzeli čas še za prijeten sprehod po središču Ljubljane.

Bil je lep dan, poln druženja, novih doživetij in nasmehov.

Brina Bogataj

»Šnops turnir«

Danes smo na Grmovju priredili turnir v igranju »šnopsa.«

Za mize smo sedli tako stanovalci kot zaposleni. Žreb je določil naključne ekipe. Pravila pojasnjena. Igranje se lahko prične. Vzdušje skozi celoten turnir »kvartaško – enkratno«, polno smeha, napetih trenutkov in prijaznega tekmovanja.

Hvala vsem za čudovito druženje in iskrene čestitke vsem udeležencem! Kmalu ponovimo.

Doroteja Šimunič

Ko spregovori srce

Tudi letos smo se z veseljem odzvali povabilu Medobčinske splošne knjižnice Žalec in sodelovali na tradicionalnem srečanju stanovalcev - »Ko spregovori srce, zmore glava, zmorejo roke«.

Na dogodku smo se predstavili z ljudsko pesmijo »Rasla je jelka«, s katero smo želeli simbolično ponazoriti, kako pomembni so medsebojna povezanost, druženje in opora. Le skupaj lahko rastemo in ustvarjamo toplejši, lepši svet.

Program so s svojim nastopom obogatili tudi člani Veteranske godbe na pihala Liboje ter folklorna skupina OŠ Petrovče, ki so s svojo energijo in srčnostjo dodali nepozaben pečat dogodku.

Hvaležni smo za priložnost, da smo lahko soustvarjali tako srčno srečanje!

Maja Lovrenčič

Kostanjev piknik

Današnji dopoldan smo si polepšali s kostanjevim piknikom, ki je minil v zelo prijetnem in sproščenem vzdušju. Ob lepem, sončnem vremenu, dobri glasbi, smehu in klepetu s stanovalci smo uživali v okusih jeseni ter toplini skupnih trenutkov. Vonj po pečenem kostanju in dobra družba sta poskrbela, da je bil dan še posebej prijeten in poln lepih nasmehov.

Andreja Lipar

Likovna kolonija

Kako lep in ustvarjalen dan!
Na likovni koloniji v DUO Impoljca smo se prepustili barvam, domišljiji in dobrim vibracijam ter z veseljem ustvarjali prikupne lampijončke. Rezali, lepili, okraševali in se ob tem pošteno nasmejali – vsak lampijon je dobil svojo zgodbo in poseben značaj. Ob prijetnem klepetu, smehu in odlični družbi je čas kar prehitro minil. Iskrena hvala za povabilo, toplino in čudovito pogostitev – domov smo odšli polni lepih vtisov in ustvarjalne energije!

Andreja Lipar

»Enka turnir«

Na Grmovju smo pripravili sproščeno in zabavno tekmovanje v kartah Enka. Stanovalci so z veseljem sprejeli izziv, dogajanje pa je spremljalo veliko smeha, dobre volje in tudi nekaj napetih trenutkov vse do zadnje karte.

Čestitamo zmagovalcu turnirja in se iskreno zahvaljujemo vsem udeležencem za prijetno druženje. Že komaj čakamo naslednji turnir in nova prijetna srečanja!

Doroteja Šimunič

Zmoremo vedno več!

Zelo smo veseli, da se naša kondicija redno izboljšuje in da smo pohodniki sposobni vedno daljših pohodov in sprehodov. Letos smo osvojili Kunigundo, sv, Jedrt, Žovneški grad, Menino planino in vrhove okoliških vasi. »Naj bo sonce ali oblačno mi gremo, saj je krasno«.

Jan Meh

Ob čudovitem jesenskem vremenu smo se s stanovalci podali na pohod do Žovneškega gradu. Tam se nam je pridružilo tudi Društvo upokojencev Galicija. Skupaj smo spoznali številne zanimivosti o samem gradu, njegovi bogati zgodovini, o Habsburžanih, celjskih grofih ter o skrivnostni Veroniki Deseniški...

Pohod smo zaključili v prijetnem vzdušju, ob sproščenem pogovoru in občutku, da smo dan izkoristili za novo znanje, lepe razglede in dobro družbo.

Maja Lovrenčič

Naši šahisti uspešni na številnih srečanjih

V preteklih mesecih so bili naši šahisti zelo dejavni na različnih turnirjih, kjer so poleg športnih rezultatov krepili tudi druženje in medsebojno povezanost.

26. oktobra smo se odzvali povabilu šahistov iz Društva upokojencev Ponikva pri Žalcu, ki so nas gostili v svojih prostorih. Turnir je potekal v prijetnem vzdušju, ob dobri igri pa smo bili veseli tudi družbe, prijetnih pogovorov in tople pogostitve.

V četrtek, 13. novembra 2025, je Dom Nine Pokorn Grmovje gostil ekipni šahovski četveroboj, na katerem so svoje znanje merile ekipe stanovalcev doma, DU Ponikva pri Žalcu, Društva slepih in slabovidnih Celje ter Društva oseb z okvaro sluha celjske regije. Tekmovanje za prehodni pokal je prineslo napete in

zanimive partije, največ točk pa je osvojila ekipa Društva oseb z okvaro sluha celjske regije, ki je tako postala letošnji zmagovalec in hkrati prihodnji gostitelj turnirja. Iskrene čestitke!

Vsi sodelujoči so pokazali izjemno zbranost, bogato šahovsko znanje in predvsem pravi športni duh. Turnir je znova dokazal, kako lahko šah povezuje različne skupine in generacije, ki jih združuje ljubezen do igre, druženja in medsebojnega spoštovanja.

Naši šahisti so bili 26. novembra 2025 povabljeni tudi na srečanje v Lambrechtov dom v Slovenskih Konjicah. Dogodek je minil v sproščenem, a še vedno tekmovalnem vzdušju, dan pa so udeleženci zaključili prijetno – ob odličnem kosilu in »slastnem štrudlu«.

Vsem sodelujočim iskreno čestitamo ter se že veselimo novih srečanj ob šahovnici!

Doroteja Šimunič

Ustvarjanje z učenci POŠ Trje

Današnje medgeneracijsko druženje z otroki iz POŠ Trje je bilo res prijetno. Najprej so naše stanovalce navdušili s čudovitim pevskim nastopom, ki je v prostor prinesel veliko veselja in nasmehov. Nato pa smo skupaj ustvarjali prikupne jelenčke – ob tem ni manjkalo smeha, sproščenega klepeta in dobre volje. Čas je kar prehitro minil, mi pa smo s seboj, v svojih srcih, odnesli tople občutke, lepe izdelke in še lepše spomine. Takšna druženja resnično bogatijo vse generacije in dokazujejo, kako malo je potrebno za veliko veselja.

Andreja Lipar

Skupaj za boljše počutje – uspešno izvedeno testiranje telesne pripravljenosti

Radovednost, motivacija in dobro razpoloženje so se prepletali z željo po skrbi za zdravje. Domski fizioterapevti smo s pomočjo fizioterapevtke in kineziologinje iz Centra za krepitev zdravja Žalec izvedli dve delavnici testiranja telesne pripravljenosti naših stanovalcev (nad 65 let).

Pričeli smo s prijetno skupinsko vadbo, ki je ogrela telesa, prebudila nasmehe in poskrbela, da je bil vsak korak lažji. Stanovalci so se vadbe udeležili z veliko vnemo.

- Namen posameznega testa, ki smo ga izvajali pri vseh sodelujočih stanovalcih:
- Arterijski krvni tlak (priročen in enostaven način za oceno stanja srca in ožilja)
- Razmerje obsega pasu in telesne višine (izračun namenjen oceni tveganja za nastanek težav srčno žilnega sistema, višji kot je – višje je tveganje na nastanek težav)
- Indeks telesne mase (debelost, prekomerna prehranjenost, normalna prehranjenost)
- Test stoje na eni nogi (slabo ravnotežje je pogosto vzrok padcev)
- Časovno merjeni vstani in pojdi test (ocena koordinacije, hitrosti, ravnotežja in agilnosti)
- Doseg sede na stolu (ocena gibčnosti spodnjega dela telesa)
- Dotik dlani za hrbtom (ocena gibčnosti zgornjih udov, predvsem ramenskega sklepa in obroča
- Vstajanje s stola (ocena zmogljivosti in vzdržljivosti mišic spodnjih udov)
- Upogib komolca (ocena zmogljivosti in vzdržljivosti mišic zgornjega uda)
- 6 minutni test hoje (alternativni test za oceno stopnje aerobne zmogljivosti).

Testi nam pomagajo bolje razumeti stanje telesnega zdravja naših stanovalcev ter nam lahko pokažejo, na katerem področju je potrebno nekoliko več pozornosti, da ohranjamo zdravje ali ga celo izboljšujemo.

Najlepši del vsega pa je bilo navdušenje stanovalcev. Z veseljem in ponosom so sodelovali in se spodbujali med seboj. Marsikdo je presenečen ugotovil, kako dobro mu gre. Testiranje jim je predstavljajo zanimiv izziv in motivacijo za gibanje.

Hvaležni smo vsem našim stanovalcem za pogum, energijo in dobro voljo. Skupaj dokazujemo, da je vsak dan priložnost za gibanje, nasmeh in korak k boljšemu počutju.

Lidija Jazbec

Klic dobrote

S stanovalci smo tudi letos obiskali Klic dobrote v Celju. Večer smo preživeli ob lepih pesmih, prijetnem vzdušju in toplih trenutkih, ki nas vedno znova spomnijo na pomen solidarnosti in medsebojne pomoči. Veseli smo, da smo lahko bili del tega dobrodelnega dogodka, kjer smo skupaj prispevali k podpori tistim, ki jo najbolj potrebujejo. Hvaležni smo za priložnost, da soustvarjamo trenutke, ki prinašajo nasmeh na obraze in toplino v srca vseh udeležencev. Takšni dogodki nas še bolj povezujejo in spodbujajo k medsebojni skrbi in sočutju.

Brina Bogataj

Adventno ustvarjanje

Ustvarjanje velikega domskega venčka je letos potekalo v družbi Klepetulj, ki so s seboj prinesle obilico izvirnih idej in dobre volje. Njihova energija je lepo popestrila dopoldne, končni venček pa je res prava paša za oči. Iskrena hvala Klepetuljam za obisk in vso kreativnost – z vami je vsako ustvarjanje nekaj posebnega.

Brina Bogataj

December se je pričel in mi smo obiskali Prlekijo

1.decembra smo se s člani in voditeljicami skupin za samopomoč podali na ogled Železniškega muzeja v Osluševcih, kjer nas je pričakala bogata dediščina železniške zgodovine in številne zanimive zgodbe preteklosti. Ogledali smo si postajo in obnovljen zgodovinski vagon iz leta 1926, v katerem so uredili muzejček z blagajno, čakalnico, prometnim uradom in skladiščem ter številne druge eksponate, ki pričajo o času, ko je vlak na tem območju predstavljal glavno povezavo ljudi iz gričev okoli Prlekije. Spremljalo nas je sonce, dobro razpoloženje in nasmejani obrazi, ki so

dan naredili še prijetnejši. Skupaj smo se podružili in obujali spomine na druge, davne čase. Za nami je čudovit zaključek uspešnega in povezovalnega leta skupin za samopomoč.

Maja Lovrenčič

Praznični vonj po domu

– stanovalci so zavihali rokave!

Decembrsko vzdušje je zdaj že povsod – in to predvsem zaradi sladkih dobrot! Stanovalci so z veseljem zavihali rokave in se podali v pravo piškotno akcijo. Iz pečice so en za drugim prihajali mehki medenjaki, hrustljavi vaniliievi rogljički, ki so bili ravna prav upognjeni in masleni piškoti, ki so napolnili dom s toplino in prijetnim vonjem.

Ob božičnem čaju in sveže pečenih piškotih bomo še naprej uživali v decembru, polnem smeha, pogovorov in prazničnega vzdušja. To je čas, ko vonj po cimetu in maslu povezuje vse nas – in prav vsak grižljaj prinaša nasmeh na obraz.

Andreja Lipar

Slavnostno kosilo

Naša kuharska ekipa je letos pripravila prav posebno presenečenje – slavnostno kosilo za stanovalce, ki je dom napolnilo s praznično toplino. Mize so bile lepo pripravljene, jedi skrbno izbrane in postrežene z veliko pozornosti. Kosilo je bilo samopostrežno, kar je stanovalcem omogočilo, da so si izbrali točno tisto, kar jim je najbolj teknilo.

Za začetek so lahko uživali v predjedeh: šunka s hrenovim nadevom, okusni toast kruhki z različnimi namazi in klobasa v kvašenem testu. Glavna jed pa je ponudila pravo izbiro za vse okuse – piščančji file Orly, pečen krompir, zrezki v bogati lovski omaki, riž na azijski način, kroketi in sveža sestavljena solata.

Za sladkosnede pa so se na koncu našle slastne sladice, ki so popolnoma zaokrožile praznično kosilo.

Vzdušje je bilo sproščeno in prijetno, stanovalci pa so ob izvrstni hrani uživali v klepetu, obujanju spominov in medsebojnem druženju. Smeh, prijetni pogovori in veselje ob skupnem trenutku so še dodatno polepšali ta dan, ki bo zagotovo ostal v lepem spominu vsem prisotnim.

Andreja Lipar

Peka parkljev in obisk Miklavža in mladih iz Škofijske Karitas

5. december 2025 je naš dom prežemalo pravo praznično vzdušje. Dopoldne smo se skupaj s stanovalci lotili oblikovanja in peke tradicionalnih parkeljnov, ki so nas prijetno popeljali v predpraznični čas. Ustvarjanje je prebudilo veliko dobre volje – vsak parkelj je bil unikaten, stanovalci pa so uživali v druženju in sproščenem, ustvarjalnem vzdušju.

Za dodatno praznično noto je poskrbel tudi obisk Gališkega svetega Miklavža, ki so ga spremljali prijazni angeli in nagajivi parkeljni. Njihov prihod je med stanovalce prinesel toplino, iskrene nasmehe ter občutek povezanosti in skupnosti, ki ga v decembru še posebej cenimo.

Tudi nedelja je minila v prazničnem duhu. Obiskali so nas Mladi iz Škofijske Karitas Celje in pripravili kratko, ganljivo predstavo o Miklavžu. S svojo domiselno igro in pripovedjo so med stanovalce vnesli spodbudo, bližino in upanje. Nagrajeni so bili z iskrenim aplavzom, njihov obisk pa je znova pokazal, kako lahko drobna dejanja dobrote prinesejo veliko svetlobe in nasmehov.

Brina Bogataj

Nastop pevskega zbora zaposlenih in skupine Trio Adijo

Dogodek smo letos otvorili s prav posebnim nastopom – pevski zbor zaposlenih nas je s svojim ganljivim petjem takoj popeljal v praznično vzdušje in ustvaril čudovit uvod v dopoldan.

Sledil je nastop Tria Adijo – Francija Podbrežnika, Monike Doberšek in Brine Bogataj – ki nas je s svojimi nežnimi in iskrivimi božičnimi melodijami dodatno očaral. Njihova glasba je ogrela srca in napolnila prostor s prijetno praznično energijo, tako da smo se resnično počutili ujeti v čarobnost decembrskih dni.

Hvaležni smo za vse takšne trenutke, ki nam polepšajo dan, nas povezujejo in nas spominjajo na lepoto skupnih doživetij.

Doroteja Šimunič

Božični bazar

10.12. je pod kozolcem našega doma zavladalo pravo praznično vzdušje, saj je tam potekal naš, zdaj že tradicionalni, božični bazar. Obiskovalci so lahko občudovali široko izbiro čudovitih izdelkov, med katerimi so bili mnogi skrbno in z velikim veseljem ustvarjeni izpod rok naših stanovalcev in zaposlenih. Vsak izdelek je nosil delček njihove ustvarjalnosti, truda in prazničnega duha, zato je bil bazar posebna priložnost, da pokažemo, kako veliko topline in predanosti premore naša skupnost.

Doroteja Šimunič

Dogajanja v božični vasi

Med prazničnimi lučkami, okraski in božično glasbo so se naši stanovalci prepustili toplini prazničnega vzdušja ter uživali v prijetnem druženju. V božični vasi pod kozolcem je večkrat zadišalo po sladkih dobrotah, ki so še dodatno popestrile dan. Skupaj smo se posladkali z miškami, mini

danskimi palačinkami in okusnim šmornom. Dogajanje smo dopolnili s toplim kakavom s smetano, ki je prijetno pogrel tako srce kot telo. Skupni trenutki, sproščeni pogovori in drobne pozornosti so ustvarili lepe spomine ter še dodatno obogatili decembrske dni, polne veselja in prazničnega čara.

V božični vasi so nas obiskali tudi člani Mešanega pevskega zbora DU Šempeter pod vodstvom zborovodkinje ge. Mateje Zvonar Kandare ter člane glasbene skupine Šembis, ki so nam, ob čudoviti spremljavi g. Toneta Kovača na harmoniki, s pesmijo in pripovedjo pričarali pravo božično toplino. Slišali smo tudi nekaj prelepih avtorskih pesmi skupine Šembis in izbor že dobro znanih melodij, ob katerih so naši stanovalci z navdušenjem prepevali in sproščeno uživali.

Doroteja Šimunič

Božična bralna urica

V božični vasi smo se zbrali in prisluhnili Tini iz Medobčinske splošne knjižnice Žalec. Po prebiranju čudovitih zgodb smo se še razgibali in nasmejali ob različnih razvedrilnih igrah. Stanovalci so v dogodku izjemno uživali, dan pa smo zaključili na najslajši možni način – s keksi, ki so jih stanovalci spekli kar sami.

Brina Bogataj

Prepevanje ob smreki

V času pred Božičem, so otroci iz podružnične osnovne šole Trje s svojim nastopom polepšali dan našim stanovalcem.

Z iskrenimi nasmehi in pesmijo so pričarali pravo praznično vzdušje, ter med nas vnesli toplino in veselje. Mladi nastopajoči so se na nastop skrbno pripravili, njihov trud in ubrano petje je bilo nagrajeno z navdušenjem in bučnim aplavzom.

Dogodek je pustil prijeten pečat tako pri otrocih, kot pri stanovalcih doma, ter znova dokazal, da lahko že majhne geste prinesejo veliko sreče in miru.

Doroteja Šimunič

Luč miru v domu in naših srcih

V času adventa je v naš dom znova prispela Luč miru iz Betlehema, ki so jo taborniki iz rodu Bistra Savinja iz Šempetra prinesli kot simbol upanja, povezanosti in miru. Luč miru ni le svetlobni simbol prazničnega časa, temveč nas opominja, da se v dneh pred božičem ustavimo, se povežemo drug z drugim ter negujemo vrednote sočutja in solidarnosti.

Kaj si torej želimo za božič? Pristnih medčloveških vezi, iskrenega pogleda in besed iz srca - kajti vse to pomeni več kot katera koli materialna stvar.

Doroteja Šimunič

Ogled razstave jaslic v Drešinji vasi

Danes smo s stanovalci obiskali razstavo jaslic v PGD Drešinja vas. Vsake jaslice so bile posebne, unikatne in izvirne, naši stanovalci pa so si jih z velikim navdušenjem ogledali Med razstavljenimi smo prepoznali tudi jaslice naših sodelavk Galine in Kristine. Srčnost, ustvarjalni duh in pripadnost, so vrline, ki jih vedno znova nagovarjajo k sodelovanju.

Andreja Lipar

Nastop plesne skupine Hot Heels

Tokrat smo popoldne preživeli malo drugače – v pravem ameriškem slogu.

Ob ritmih country glasbe so nas navdušili člani in članice plesne šole Hot Heels, ki plešejo linijski ples (country line dance). Sproščeno, nasmejano in z veliko energije so nam zaplesali več različnih koreografij ter ustvarili odlično vzdušje!

Za piko na i je naša kuhinjska ekipa pripravila še prave ameriške hot doge in tako poskrbela za okusno večerjo ter popoln zaključek popoldneva.

Doroteja Šimunič

Nedeljsko popoldne

Naše »Babuške« se od vsega najraje posladkajo, to jim pomeni največ, zato smo jim zaposlene spekle slastne palačinke z marmelado. Ob veselem, sproščenem klepetu in umirjeni glasbi smo preživeli čudovito nedeljsko popoldne.

Vse najboljše

V mesecu decembru sta naši dve stanovalki, gospa Beti Tomašič in gospa Silva Hochkraut praznovali 80 let svojega življenja.

Svojci so prinesli priboljške in sok, naše kuharice pa so jima spekle torto.

Njun dan smo torej obeležili s praznovanjem na enoti, kjer ni manjkalo jedače, pijače, glasbe, petja, predvsem pa dobre volje.

Pričarali smo jima nasmeh na obraz, pri srcu toplino in v mislih, nekje v daljavi, lepe spomine.

Dopoldan je minil v prijetnem vzdušju. Slavljenkama pa smo iskreno zaželeli vse najboljše in še na mnoga leta.

ENOTA VESELJAKI

Letovanje in praznovanje rojstnega dne v Pacugu.

Stanovalci enote so tudi letos preživeli čudovite dni na letovanju v Pacugu v spremstvu Patricije in Dejana. Kljub jesenskemu vremenu smo vsakodnevno uživali ob pogledu na morje, igranju kart in dobri družbi. Popoldne smo se sprehodili skozi Portorož, Ankaran in Koper.
V torek, 23. septembra, pa so se nam pridružili tudi vsi ostali stanovalci iz enote, da smo skupaj praznovali 80. rojstni dan gospoda Frančka. Ob dobrem kosilu, kavici in tortici ter ob živi glasbi našega muzikanta g. Poldija je dan prehitro minil.
Za konec so si še ogledali vinsko fontano na Marezigah in nazdravili našemu slavljencu.

80

Praznovanje ob kavici

V začetku novembra sem skupaj s stanovalci in sodelavci praznoval rojstni dan. Ob pomoči sodelavcev iz enote smo na lep sončen dopoldanski dan stanovalce peljali do Košarice in v kavarni nazdravili ob kavici in čaju. Nasmeh na obrazu je bilo najlepše darilo. Hvala za pomoč!

Joco Repas

Na koncertu

Kot velik navdušenec skupine Flirt si je g. Smilijan v spremstvu Patricije ogledal super koncert v Žalcu. Na zadnjo sredo v mesecu, pa so si že drugo leto zapored, stanovalci ogledali še dobrodelni koncert pod imenom Klic dobrote ki ga je organiziral Karitas v dvorani Golovec v Celju.

Joco Repas

Izlet v Maribor

Prvega decembra smo si ogledali lučke v prazničnem Mariboru, se posladkali z šmornom in cimetovimi rolicam ter ogreli z božičnim čajem. Najlepši del izleta pa je bil, ko so zasijale iskrice v očeh naših veseljakov.

Enodnevni izlet na morje

Obetal se nam je lep, sončen dan v juniju in krenili smo proti morju, novim dogodivščinam naproti. Barbara nas je vozila, Tina pa nas je spremljala. Poleg mene sta na morje šla še Stane in Minka.

Od doma smo šli ob 7-ih zjutraj in ob 10.30 prispeli v Strunjan. Sledila je malica in nato kopanje. Bilo je prijetno, osvežujoče. Vsi smo uživali. Ko so se nam želodčki spet oglasili, smo šli na domače kosilo v Pacugu. Preprosti ljudje in dobra hrana. Seveda ni smel manjkati tudi osvežujoči sladoled. Nazaj proti domu smo se še ustavili na Trojanah. Kupili smo si znamenite trojanske krofe, da se bomo kasneje doma posladkali z njimi. Domov smo prišli ob 21.00.

Izlet mi bo ostal v lepem spominu.

Helena Furman

Šli smo na celjski bazen

Dobila sem povabilo za kopanje na celjskem bazenu in se z veseljem odzvala. 21.7.25 smo krenili že zjutraj proti Celju. Vseh skupaj nas je bilo 9 – jaz, Verica, Zoran, Polde, Andrej, Tadej, Nena, Doroteja in Andreja.

Že zjutraj je bila temperatura kar visoka, tako da nam je takojšnja osvežitev v bazenu zelo prijala. S plavalnim črvom sem si pomagala v vodi, telovadili smo in s pomočjo Andreje sem preplavala bazen po dolgem in počez. Doroteja nas je tudi fotografirala. Ob osvežujočem sladoledu je čas hitro minil in že smo se peljali proti domu. Bilo mi je zelo všeč. Želim si, da se še ponovi.

Hvala Andreja In Doroteja.

Helena Furman

Jesenska pustolovščina v gozdu

– ko se delo spremeni v zabavo

Na lep jesenski dan smo se zaposleni na enoti odločili, da naše stanovalce – Igorja, Tanjo, Ano, Minko in Stanka – peljemo na pravi mali gozdni safari. Klavdija je našo veselo druščino varno peljala s kombijem. Marija, Barbi, Damjan in Joži smo se po poti smejali, kot da gremo na dopust, ne pa nabirat kostanj.

V gozdu nas je pozdravilo toplo popoldansko sonce, ki je obljubljalo idealne razmere za nabiranje kostanja. In res – ekipa se je razdelila kot v kakšnem filmu: nekateri so se takoj vrgli med šumeče listje, v lov za kostanji, ki so padali, drugi pa smo marljivo polnili vrečke. Seveda ni šlo brez smeha in pogovorov, ki so delo naredili še prijetnejše.

Minka je že vedela, kaj je pravo udobje – s seboj je vzela stol, ga postavila v senco in se usedla, kot da je na privatnem wellnessu. Igor je bil pravi

detektiv za iskanje skritih ježic, Tanja in Ana sta tekmovali, katera bo našla več, Stanko pa je filozofsko pripomnil, da kostanj najlepše pade tistemu, ki se mu mudi najmanj. Kostanja smo nabrali toliko, da bi lahko priredili piknik za celo vas.

A to še ni bilo vse! Na poti do kombija smo naleteli na koze, ki so nas opazovale, kot da bi se nam želele pridružiti. Malo naprej pa smo opazili še želvo, ki se je veselo nastavljala soncu.

Seveda pa ne bi bilo pravega izleta brez fotografiranja! Ujeli smo prav nekaj lepih trenutkov – od nasmejanih obrazov in nabiranja kostanja do Minkinega kraljevskega počitka na stolu. Fotografije bodo še dolgo lep spomin na prijetno popoldne.

Pred odhodom domov nam je Jožica skuhala kavico in postregla z vrhunskim pecivom, ki je bilo tako dobro, da smo ga jedli v tišini.

Domov smo se vrnili polni kostanja, dobre volje in čudovitih vtisov. Takšni izleti nas vedno znova spomnijo, kako pomembno je druženje, svež zrak in majhne radosti, ki jih delimo drug z drugim.

Prižig sveč ob 1. novembru

– trenutki spoštovanja in spomina

Ob dnevu spomina na mrtve smo naše stanovalce peljali na pokopališče, ter se pokloniti njihovim najdražjim. Dan je bil tih, poln topline in spoštovanja, prav takšen, kot se spodobi ob 1. novembru.

Stanovalci so vsak v tišini in s svojo zgodbo v mislih prižigali sveče in poklonili cvetje za svoje pokojne svojce. Ob tem so se med nami spletli ganljivi trenutki – trenutki, ki vedno znova spomnijo, kako pomembni so spomini, povezave in drobne geste, ki ohranijo tiste, ki jih ni več, blizu našim srcem.

Posebej smo se poklonili tudi našemu stanovalcu Prohinar Janezu, ki smo ga izgubili letos januarja. Zanj je zagorela sveča hvaležnosti, spoštovanja in spomina. Poklonili smo se tudi Pungartnik Ivanu, katerega smo izgubili pred leti. Njuna prisotnost in toplina sta za vedno vtisnjeni v naš kolektiv in srca stanovalcev.

Takšna druženja nam pokažejo, kako pomembna je skupnost. Skupaj se znamo ustaviti, podpreti drug drugega in ohraniti spomin na tiste, ki so bili del naših življenj. Dan smo zaključili z občutkom miru, povezanosti in hvaležnosti.

Naj sveče, ki so zagorele, vsem prinesejo toplino – tako tistim, ki smo jih prižgali, kot tistim, ki jih nosimo v mislih.

ENOTA SONCE

Še vedno ostajamo zelo aktivni – tako na telesnem kot na umskem področju, saj verjamemo, da sta gibanje in miselna dejavnost ključna za dobro počutje in kakovostno vsakodnevno življenje. Redno se odpravljamo na sprehode v naravo in okolico doma, kjer uživamo v svežem zraku, klepetu in prijetni družbi. Nekaj naših stanovalcev se z veseljem udeležuje tudi programov v fizioterapiji.

Za dobro kondicijo naših možgančkov skrbimo z reševanjem križank, ugank in miselnih nalog, prav tako pa radi posežemo po družabnih igrah, ki v naš dom vnesejo veliko smeha, tekmovalnega duha in prijetnega druženja. Te dejavnosti nas povezujejo, spodbujajo prijateljske vezi, ter nam omogočajo, da ostajamo radovedni in miselno živahni.

Ko praznujemo rojstne dneve, se pri nas vedno nekaj dogaja. Pripravimo prave male zabave, polne dobre volje, glasbe in medsebojnih voščil. Ujamemo veliko lepih trenutkov, ki jih radi ovekovečimo na fotografijah, da si jih lahko ogledamo še kasneje in obudimo prijetne spomine. Posebej se razveselimo, kadar je na voljo domača hrana – takrat diši po domačnosti, tradiciji in toplini, ki jo znamo še posebej ceniti.

Naši dnevi so tako polni druženja, gibanja, ustvarjalnosti in toplih trenutkov, ki nam bogatijo življenje in poskrbijo, da vsak dan mine v dobrem razpoloženju.

Izidor
70 Let...

70
70
STRONG
Izidor
70 Let...

ENOTA SPOMINČEK

Napolitanske pice

Na enoti Spominček je sončno dopoldne v mesecu juniju zadišalo po Italiji. Na čudoviti terasi enote smo skupaj s stanovalci pripravili pravi mali piknik, katerega osrednja zvezda so bile napolitanske pice, ki jih je z ljubeznijo spekla naša Tina.

Z veščim rokami in pristnim receptom nam je pričarala pice, ki bi jih z veseljem postregli tudi v srcu Neaplja. Stanovalci so z nasmehi okušali hrustljave robove in topljen sir. Ob toplem soncu, glasbi, druženju smo uživali prav vsi.

Dvorec Gutenbüchel

Dvorec Gutenbüchel v decemberskem času zažari v vsej svoji lepoti in obiskovalce vabi, da vstopijo v očarljiv svet adventne pravljice. Stanovalci enote skupaj z zaposlenimi smo popoldne namenili prav temu posebnemu doživetju. Že ob prihodu nas je pozdravila pravljična dekoracija, ki je kot zimska pravljica odpirala vrata v svet domišljije in spominov. Stanovalci so z iskricami v očeh raziskovali sobe, uživali v praznični motivih in se prepustili spominom na božične dni iz svoje mladosti.

To je bil lep decembrski dan

Na enoti smo doživeli prekrasen, s toplino napolnjen praznični dan. V družbi stanovalcev, njihovih svojcev in prijateljev smo ob vonju sveže pečenih piškotov, oblikovanju kokosovih kroglic in skodelici božičnega čaja ustvarili prijetno, domače vzdušje.

Dan smo zaključili ob petju, ki ga je s kitaro popestrila naša Brina, za pravo praznično čarobnost pa je poskrbel Matevž, vnuk našega stanovalca, ki nas je razveseljeval s čudovitimi zvoki harmonike.

ENOTA TRIGLAV

Izlet na Velenjsko jezero

Piše se začetek septembra, ko se odločimo, da krenemo na kratek izlet v Velenje. Natančna lokacija sliši na ime Velenjsko jezero. Vreme je bilo kot naročeno za sproščeno druženje v naravi, kjer smo opazovali urejeno okolico samega jezera ter labode, ki so tako kot mi brezskrbno uživali v svojem naravnem domovanju. Vsak po svoje in na svoj način je podoživel ta izlet, vsem pa je bilo skupna ena misel. Takšni izleti povezujejo na drugačen način in ti dajo drugačen občutek svobode kot samo vsakodnevno bivanje v zavodu. Sproščeni, veseli, polni razmišljanja ter novih idej za prihodnost smo se družili, naredili krajši sprehod ter se potem poveselili še ob kavici ter soku. Vzeli smo si čas, da smo izlet res podoživeli na prvinski način, pravo miselnostjo ter iskrenostjo v očeh. Izlet je kot vse, kar je lepo v življenju kar prehitro minil. Ravno pravšnja utrujenost ter zadovoljstvo sta nas spremljala na poti domov. Še ena izmed mnogih lepih izkušenj, ki bo ostala še dolgo v naših mislih. Verjamemo, da se kmalu na podoben način ponovi. To smo mi, želimo si, ker mnenja istega smo vsi. Sprememba okolja je vedno lahko le zadetek v polno.

David Lah

Praznovanje rojstnega dne g. Kuna

Letos je na enoti Triglav praznoval, okrogli jubilej, 60 let g. Kun Zdenko. Praznovanja se je zelo veselil, ker so mu v domski kuhinji pripravili torto z okusom čokolade in višnje. Voščila so prihajala tudi iz ostalih enot in skupaj smo zapeli prelepo pesem za rojstni dan. Zdenko ima tudi že vrsto let za rojstni dan domač jabolčni zavitek, katerega mu speče delavka Martina, ki je delala v našem zavodu. Tudi letos ni pozabila na to vendar ga je prinesla naslednji dan tako, da se je praznovalo kar dva dni skupaj. Zahvala še g. Martini za vse dobrote. Popoldne so mu prišli voščiti še sin z družino ter otroci, tako, da se je naš stanovalec Zdenko razveselil svojih vnukov. Kako čas beži in nas razveseli tudi v zrelih letih je povedal in dodal še, da je kar zadovoljen, da živi krepostno za svoja leta v domu.

Letovanje v Prekmurju

V sredini meseca oktobra smo se 6 stanovalcev enote Triglav, 1 stanovalec enote Sonce in 2 zaposleni odpravili na letovanje v Prekmurje. Doživeli smo nepozabno popotovanje v prelepem ravninskem koncu Slovenije. Kraj bivanja je bila idilična lokacija ČEBELJI GRADIČ. Nastanjeni smo bili v prijetnih apartmajih, obdanih z zelenjem, svežim zrakom in domačnostjo, ki jo lahko ponudi samo panonska pokrajina.

Posebno veselje je stanovalcem prinesel stik z različnimi domačimi živalmi, ki živijo na posestvu Čebeljega gradiča. Spoznavali smo: ovce, pujsa, ponija, zajce, ptice in kokoši, igrivo muco ter dva psa. Muca in psa so hitro postali prijatelji naših stanovalcev, vedno razpoloženi za božanje ter seveda za

priboljške. Dnevi so se začeli v družbi živali, nadaljevali s krajšimi sprehodi v okolico, zaključili pa s sproščanjem ob naravnih zvokih v udobnih kotičkih posestva.

Na posestvu se stanovalci niso le sproščali, temveč tudi razvajali brbončice. Gostitelji so pripravili vodeno okušanje različnih vrst medu. Ob koncu letovanja smo za darilo domov prejeli v vsakem apartmaju tudi kozarec akacijevega medu. Poleg tega smo nekaj njihovih čebeljih izdelkov vzeli tudi za domov.

Stanovalci in zaposleni smo se razvajali z domačo hrano. Za kar smo hvaležni našim kuharicam, ki so nam pretežni del hrane pred pripravile, ter nam olajšale samo pripravo ter postrežbo. Pravo doživetje je bila tudi tradicionalna prekmurska gibanica, ki je navdušila čisto vse.

Letovanje je bilo polno gibanja in raziskovanja. Odpravili smo se na več krajših in daljših sprehodov ter ogledov po prekmurskih gričih, kjer smo občudovali slikovito pokrajino.

Obiskali smo Sotenski breg-najvišji vrh Prekmurja, Serdiški vrh in zanimiv izvid mineralne vode. Del letovanja je bil namenjen tudi kulturi. Skupina je obiskala mogočni grad Grad, največji grajski kompleks v Sloveniji.

Največja vrednota letovanja je bilo pristno, sproščeno in povezovalno druženje. Veliko je bilo smeha, sproščenih pogovorov in ustvarjanja vezi na drugi ravni. Vsi smo se domov vrnili polni vtisov, dobre volje ter z obljubo, da takšno letovanje ponovimo v pomladanskem času. Destinacijo že imamo izbrano....!

Letovanje na Čebeljem gradiču je bilo edinstveno doživetje, saj smo nanizali lepe spomine, ujeli vso sproščenost v objektiv ter utrdili naše vezi.

ENOTA PRIJATELJI

Začetek poletja je, toplejši dnevi nas napolnijo z energijo. Vsako jutro začnemo tako, da v miru in z užitkom spijemo kavico, nato pa prebudimo telo z jutranjo telovadbo, najraje zunaj, da se nadihamo svežega zraka.

Jutra, oziroma dopoldneve radi izkoristimo za aktivnosti. Po zajtrku se po navadi odpravimo na krajši, z nekaterimi, ki zmorejo več, pa na daljši sprehod. Stanovalce skušamo čimbolj motivirati, da ostanejo aktivni po svojih zmožnostih.

Za bistrenje uma in krajšanje časa pa radi posežemo po družabnih igrah. Na prvem mestu so razne sestavljanke za krepitev možgančkov. Ne manjka pa raznih »šnops« in šahovskih turnirjev med zaposlenimi in stanovalci.

Radi tudi urejamo svoj park, da pa delo hitreje steče - vsi skupaj zavihamo rokave in poskrbimo, da je delo opravljeno tako kot mora biti.

Redno spremljamo tudi dogodke, ki se dogajajo v krajevni skupnosti. V poletnem času je v KS Galicija potekal rally, najprej smo le poslušali glasnost avtomobilov, nato pa se radovedno odpravili na hribček ob cesti, od koder smo spremljali in spodbujali voznike, bili smo zelo glasni navijači!

Poletje se je poslovilo, z veseljem smo pozdravili jesen, ki nam v parku zunaj postreže z najlepšimi barvami narave. Tudi notranje prostore obarvamo v jesenske barve.

Ko pa listje prične odpadati, se počasi začnemo pripravljati na najlepši čas v letu, praznični čas, ko bomo vsi polni najlepših želja, zase in drug za drugega.

Tudi vsem vam želimo le najlepše v tem pravljičnem času.

ENOTA VITA

Na enoti Vita so se tudi tekom poletja in jeseni prepletali prijetni trenutki, druženje, humor in topli odnosi. Zaposleni skupaj s stanovalci soustvarjamo dogodke, ki bogatijo naš vsakdan, prinašajo veselje ter krepijo občutek povezanosti. Z vami delimo nekaj najlepših utrinkov preteklih mesecev.

Praznovanje rojstnih dni

Vsak rojstni dan je priložnost za nasmeh, dobro željo in skupno pesem. Na enoti Vita zato posebej negujemo tradicijo rojstnodnevnih praznovanj. Ob glasbi, torti in prijetnem klepetu čestitamo vsem slavljencem in jim pokažemo, kako pomembni so za našo enoto. Skupaj se veselimo njihovih življenjskih zgodb ter trenutkov, ki jih delijo z nami.

Pozdrav poletju

Poletje smo tudi letos pozdravili s sproščenim druženjem na prostem. Sončno vreme, dobra volja in osvežilna pijača so nas prijetno popeljali v najtoplejši letni čas. Stanovalci so uživali v glasbi, druženju, športnih igrah, klepetu in brezskrbnem vzdušju, ki smo ga ustvarili skupaj. Dogodek je bil lep uvod v tople poletne dni.

Golažijada

Naša tradicionalna golažijada je vsako leto dogodek katerega se vsi posebej veselimo. Dišeč golaž, pripravljen s skupnimi močmi, je privabil mnoge stanovalce in prijatelje, ki so z veseljem pomagali pri pripravi ali pa uživali v okušanju odlične jedi. Ob prijetni hrani in družbi so nastale številne nove anekdote, ki nas bodo grele še dolgo.

Kostanjev piknik

Jesen nam je prinesla tradicionalni kostanjev piknik. Pečen in kuhan kostanj, pečena jabolka, topel čaj in druženje pod pisanimi krošnjami dreves so ustvarili prav posebno vzdušje. Stanovalci so ob klepetu obujali spomine na otroštvo, ko je bil kostanj simbol domačnosti in druženja. Tudi letos ni manjkalo topline in dobre volje.

Zajtrki na terasi

V toplejših mesecih naši skupni zajtrki na terasi prinesejo posebno energijo. Ob svežem zraku, vonju kave in prijetnem jutranjem soncu je začetek dneva še lepši. Stanovalci radi povedo, da so ti trenutki sprostitve, miru in skupne povezanosti prav tisti, ki si jih najbolj zapomnijo.

1. november – dan spomina na umrle

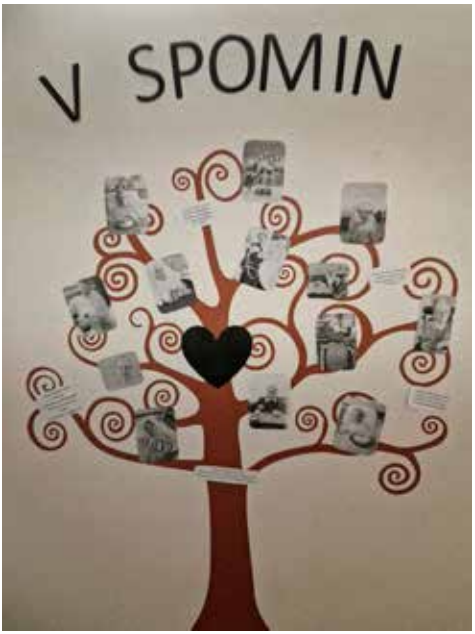

Na enoti Vita tudi na dan spomina na umrle s spoštovanjem in hvaležnostjo obeležimo spomin na tiste, ki jih ni več z nami. Stanovalci in zaposleni smo se v tišini in miru poklonili njihovim življenjem ter prižgali simbolično svečko v znak spomina. To je čas, ko se povežemo v tihem sočutju, si izmenjamo spomine in se zahvalimo za trenutke, ki so pustili sledi v naših srcih.

Dogodki, ki jih pripravljamo v enoti Vita, niso le aktivnosti – so priložnosti za druženje, medsebojno razumevanje in gradnjo občutka domačnosti. Ponosni smo na našo malo skupnost, ki z vsako dejavnostjo postaja še bolj povezana in živahna. Vsem stanovalcem in zaposlenim se zahvaljujemo za sodelovanje, dobro voljo in srčnost.

ENOTA SLAVČEK

Na lep oktobrski popoldan smo na enoti Slavček organizirali obisk Vrbenskega jezera.

Praznovanje rojstnih dni.

Gospod Savinšek Milan se rad udeležuje različnih turnirjev in športnih aktivnosti.

ENOTA GRAŠČAKI

V spomin Nadi

Gospa Nada je bila mirna, tiha in prijazna stanovalka graščine. Še, ko je bila na enoti Slavček je vsak dan redno prihajala v graščino k Rajku, s katerim sta bila skupaj vse do njenega slovesa.

Gospa je poleti zbolela, od nje smo se poslovili septembra. Za vse nas je bilo že spremljanje njenega stanja zelo boleče, še toliko bolj nas je vse prizadela njena smrt, še bolj pa njenega partnerja Rajka.

Smrt stanovalca v domu vedno pusti praznino. Kljub temu, da je minilo že tri mesece, jo še vedno zelo pogrešamo, zato gremo večkrat na njen grob in ji prižgemo svečko.

Nada pogrešamo te

Tvoji Graščaki

BIVALNA ENOTA POD LIPCO

V mesecu avgustu smo obiskali Kobilarno Lipica. Ogled je bil zelo zanimiv in poln presenečenj.

V septembru smo šli na letovanje v Zatišje, kjer smo se naužili morja, sonca in seveda odlične hrane.

V oktobru in novembru pa smo bili aktivni tudi v Dobrni, sodelovali smo v društvu Arnika :

- v okviru » R O Ž N A T E G A OKTOBRA », spletli smo dolg roza šal, katerega smo ovili okrog drevesa v parku.

- ob Martinovanju pred hotelom Dobrna smo sodelovali s kuhano enolončnico.

Da smo si popestrili jesenske dni smo se družili ob peki na žaru, okrasili smo si vhod hiše, počistili okolico hiše, skuhali domačo figovo marmelado. Najedli smo se tudi gob, ki smo jih sami nabrali.

Ker smo vešči kuhanja smo se udeležili tudi tekmovanja v kuhanju GRMOVSKE ENOLONČNICE.

Dva stanovalca smo na njuno željo peljali v Vitanje - NORDING CENTER VESOLJA.

Sedaj pa se že pripravljamo na decembrske praznike, zato vam iz srca želimo veselega praznovanja.

STANOVANJSKA SKUPNOST VRTNICA

Na poti samostojnosti

Stanovalci iz enote Vrtnica so bili že od samega začetka precej samostojni pri vseh aktivnostih in odločanju o svojem načinu življenja. To so s pomočjo zaposlenih ohranili tudi po štirih letih bivanja v stanovanju na Tomšičevi 1, v Žalcu.

SIMONA pravi, da je super občutek, ko gre sama ali s partnerjem Sandijem z vlakom ali avtobusom na obisk k svojcem. Občuti veselje, radost, srečo. Vesela je ,ko vidi, da je mama v Domu v Ljutomeru zadovoljna in drugi lepo skrbijo zanjo. Spet je vzpostavila stik s sestro Suzano. Pravi, da so v BE samostojni, ne čuti nadzora.

SANDI čuti zaupanje vodje BE. Ko gre domov čuti olajšanje, sprostitev, rad pomaga mami in bratu.

ANDREJ je vesel, ker se več druži z bratom Damirjem, ki se je preselil v BE Petrovče. Fajn mu je bilo, ko sta šla skupaj z vlakom na obisk k mami v Prekmurje. Ni mu bilo slabo. Brat ga je vodil. Mama je poskrbela za dobro kosilo.

OLIVERA se zelo dobro počuti v stanovanju. Je domače. Razume se z vsemi stanovalci, ki si med seboj pomagajo. Najbolj se veseli obiskov hčere in njenih uspehov v življenju. Je zelo ponosna nanjo in si želi, da uspešno konča doktorat in da bi imela otroke. Veliko ji pomenijo vsakodnevni pogovori s partnerjem Milošem, o vsem se posvetujeta, nikoli se nista kregala, ji je res pravi prijatelj.

BIVALNA ENOTA VANDROVČKI

Letovanje Savudrija

Kot vsako leto, smo se tudi letos s stanovalci BE Dramlje odpravili na letovanje na morje. V prečudoviti Savudriji smo uživali na soncu, se kopali v morju in namakali v bazenu. Vsak dan posebej, smo si popestrili z različnimi aktivnostmi. Odpravili smo se z vlakcem v Umag, si večkrat privoščili sladoled in sadno kupo, v restavraciji Pikado pa smo uživali v okusnih lignjih in pici. Letovanje smo zaključili s sprehodom ob morju do čudovitega svetilnika in večerni pijači s pogledom na morje in sončni zahod.

Srečanje s svojci - Pot med krošnjami

Sredi oktobra smo izvedli že tradicionalni izlet oz. srečanje s svojci. Tokrat smo obiskali Pot med krošnjami na Rogli, kjer nas je pričakalo lepo sončno vreme in zato smo lahko uživali v čudovitem razgledu s stolpa. Nato smo se odpravili na kosilo v bližnje gostišče, kjer smo v prijetnem vzdušju in dobri hrani, nadaljevali druženje. Povabilu se je odzvala tudi Breda, nekdanja zaposlena, ki je sedaj v pokoju, in s svojo prisotnostjo zelo razveselila stanovalce.

Hladilniki in ...

Naše babice in dedki in njihove babice in dedki so morali biti presneto iznajdljivi. Sploh v vročih poletjih so morali dobro razmisliti, kako shraniti jajca in meso in sadje, kam postaviti maslo in smetano in kislo mleko,... pravzaprav vse, kar je povezano z mlekom. Uporabljali so kleti, katere so se nahajale globoko pod zemljo, da so bile temne in naravno hladne. Prav tako so v zemljo kopali jame, da so v njih shranjevali mleko in mlečne izdelke ter meso. Na Bizeljskem še dandanes uporabljajo te jame, ki jih imenujejo repnice. Vso zelenjavo so shranjevali v kleteh ali pa so jo s kisanjem spremenili v čudovite priloge k vsakdanji hrani. Sadje so predelali v sladke shranke za dolge in hladne zimske dni.

Slovenija ima precej globokih jam, nekatere so tako globoke, da je v njih vse leto led. V druge so iznajdljivi prebivalci te lepe dežele pozimi iz rek in jezer nabirali led in ga shranjevali v teh jamah, poimenovali so jih ledenice in vanje so potem shranjevali meso in mesne izdelke ter sir.

Njam, ne smemo pozabiti na pršut in bunke in podobno. S prekajevanjem so konzervirali meso in v njem uživali vse leto, ne samo pozimi.

Danes nam je lažje, veliko lažje. Z izumom hladilnika in zamrzovalnika se nam je prebivalcem našega planeta odprl nov svet. Jogurti, sladoledi, salame, jajca, skute in razni siri.... Vse nam je na dosegu roke, samo k hladilniku in zamrzovalniku moramo stopiti, pa je! In zakaj ta saga danes? Polzelani imamo nov hladilnik; ves bleščeče bel, sijoč kraljuje v kotu naše kuhinje in čaka na nas! Čaka na lučke in kornete, pudinge in pršut in...., karkoli nam bo prinesel vsakdan!

Hvala izumiteljem za to zadevo...., in seveda Božičku za ta dar!

ENOTA DNEVNEGA VARSTVA

V DVC - JU smo ponosni, da lahko svojim uporabnikom ponudimo dejavnosti, ki jih izpopolnjujejo in jih delajo srečne — vsak dan znova.

Skupaj z raziskovalci Feri sodelujemo pri razvoju digitalnega spremljevalca za osebe z demenco

V našem Dnevno varstvenem centru smo gostili raziskovalca z Mariborske Fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko (FERI), ki razvijata

prototip inovativnega digitalnega spremljevalca za osebe z demenco – posebno mobilno aplikacijo, prilagojeno starejšim uporabnikom.

Njuno delo je del širšega raziskovalnega projekta, ki nastaja v tesnem sodelovanju z uporabniki. Zato smo še posebej ponosni, da smo lahko del zgodbe, ki lahko v prihodnosti pomembno pripomore k večji samostojnosti, varnosti in boljši kakovosti življenja oseb z demenco.

V okviru raziskave so bila pri nas izvedeni tri srečanja in delavnice, na katerih so naši uporabniki in raziskovalci skupaj oblikovali predloge, ideje in komentarje, ki bodo pomagali pri končni različici aplikacije. Skupaj smo se pogovarjali o tem, kaj osebe z demenco resnično potrebujejo in kako lahko tehnologija postane uporabna, preprosta in prijazna.

Hvala raziskovalni ekipi za obisk, odprtost ter spoštljiv pristop. Naši uporabniki so z veseljem sodelovali, delili svoje izkušnje in mnenja, ter tako prispevali dragocen pogled k razvoju sodobnih rešitev za starejše.

Veselimo se nadaljnjega sodelovanja in novih srečanj, ki bodo bogatila tako raziskovalno kot našo skupnostno pot.

Aktivnosti, ki nas izpolnjujejo – naša vsakdanja doživetja

Pri nas verjamemo, da kvalitetno preživet dan soustvarjajo prijetni trenutki, gibanje, druženje in nasmehi. Prav zato si vsak teden vzamemo čas za različne aktivnosti, ki nas bogatijo, razveseljujejo in povezujejo.

Radi se odpravimo na sprehode, kjer nas svež zrak in narava napolnita z energijo. Ob tem se pogovarjamo, smejimo in skupaj preživimo dragocene trenutke.

Velik del našega vsakdana pa predstavlja tudi glasba – radi pojemo, pritegne pa nas tudi

ples. Ko zapojejo znane melodije, se prostor napolni z dobro voljo, koraki pa kar sami zaplešejo.

Nismo pa brez tekmovalnega duha! Z veseljem se pomerimo v kegljanju in pri igranju štrbunka, kjer vedno vladata dobra volja in prijateljsko navijanje. Ob tem se krepijo gibljivost, koordinacija in predvsem medsebojne vezi.

Ne manjka tudi telovadbe, ki skrbi za naše zdravje, ter številnih družabnih iger, ki spodbujajo razmišljanje, potrpežljivost in ustvarijo prijetno druženje.

Vsaka od teh dejavnosti nam daje nekaj posebnega: gibanje prinaša moč, glasba veselje, druženje toplino, igra pa sproščenost. Skupaj ustvarjamo dneve, ki so bogati, aktivni in polni iskrenih nasmehov.

Svete maše – trenutki miru in skupnosti

V našem centru vsak zadnji torek v mesecu potekajo svete maše, ki so za mnoge naše uporabnike pomemben trenutek miru, povezanosti in duhovna opora. Mašo daruje žalski Vikar Ivan Šelih, za kar smo mu iz srca hvaležni. Vedno si vzame čas, da pride med nas, nam namenja spodbudne misli in prinese toplino skupnostne molitve.

Posebno zahvalo pa dolgujemo tudi našima predanima prostovoljcema, Stanki in Janezu. Prav onadva skrbita, da je vse vsakič lepo pripravljeno, da poteka maša brez zapletov in da se lahko naši uporabniki v miru posvetijo duhovnemu doživetju. Njuna predanost, razumevanje in pomoč sta neprecenljivi.

Skupnostni trenutki, kot so mesečne svete maše, nas vedno znova opomnijo, kako pomembno je, da si vzamemo čas drug za drugega, ter kako dragoceni so ljudje, ki svojo energijo in dobroto namenjajo našim uporabnikom.

Iskrena hvala vsem, ki soustvarjate te lepe in umirjene torkove dopoldneve.

4. obletnica Dnevno varstvenega centra Žalec

4.11.2025 smo skupaj z našimi uporabniki in njihovimi svojci praznovali štiri leta skupne poti – štiri leta topline, nasmehov, pogovorov in prijaznih besed.

Hvaležni smo za vsak skupen trenutek, za podporo svojcev, za razumevanje, pa tudi za naš čudovit tim, ki s srčnostjo in predanostjo vsak dan ustvarja dom, kjer se vsi počutimo sprejete in povezane.

Hvala tudi vodstvu za zaupanje in podporo, da lahko izražamo svoje ideje in talente.

Naj nas še naprej povezuje dobro, iskreno in toplo srce.

Glasbeni obisk otrok iz Waldorfske šole Žalec

Na Martinovo nas je v DVC-ju obiskala skupina otrok iz Waldorfske šole Žalec in nam pripravila čudovit glasbeni nastop. Njihove pesmi, igranje in otroška iskrenost so napolnili naš prostor s toplino, veseljem in prazničnim razpoloženjem. Uporabniki so bili nad nastopom navdušeni, saj so otroci s svojo energijo in prijaznostjo ustvarili posebno vzdušje, ki nas je vse ganilo. Takšni trenutki povezujejo generacije in prinašajo veliko več kot le glasbo — prinašajo srčnost, spoštovanje in medsebojno razumevanje.

Hvaležni smo učiteljem in učencem, da so nam polepšali dan. Najlepša hvala za obisk in za lep glasbeni program, ki nam bo še dolgo ostal v spominu.

Adventna delavnica

V petek, 28. 11. 2025, je v Dnevno varstvenem centru Žalec zadišalo po prazničnem decembru. Organizirali smo prijetno adventno delavnico, na kateri so naši uporabniki skupaj s svojci ustvarjali čudovite adventne aranžmaje. S toplino, sproščenim pogovorom in ustvarjalnim navdihom je vsak nastali aranžma nosil osebno noto in praznično sporočilo tistega, ki ga je izdelal. Delavnica je bila tako odlična priložnost za povezovanje, druženje in krepitev medgeneracijskih vezi.

Ob koncu so uporabniki svoje skrbno ustvarjene adventne aranžmaje ponosno odnesli domov, kjer bodo krasili njihove domove in pričarali decembrsko vzdušje.

Dogodek je bil resnično čaroben — poln lepih trenutkov, nasmehov in prazničnega veselja, ki nas bo grelo še dolgo v december.

Poseben praznični dan

V petek, 5. decembra, smo preživeli prav poseben in praznično obarvan dan.

Najprej nas je s čudovitim glasbenim nastopom na citre razveselila ga. Slavica, ki je s svojimi melodijami ustvarila prijetno, domačno in toplo vzdušje.

Zaposlene smo za naše uporabnike pripravile slavnostno kosilo, ki smo ga postregle v prijetnem prazničnem duhu.

Ob dobri hrani, prijetnem druženju in glasbi je v centru ves čas odmeval smeh in zadovoljstvo.

Piko na i pa je dogodku dodal težko pričakovani obisk sv. Miklavža, ki je prišel v spremstvu svojih parkljev.

Miklavž je vsakemu uporabniku namenil prijazno besedo in darilce, kar je marsikomu polepšalo dan in pričaralo pristno praznično veselje.

Vsem, ki ste pripomogli k ustvarjanju tako lepih trenutkov, se iskreno zahvaljujemo. Skupaj smo našim uporabnikom pričarali dan, poln topline, presenečenj in iskrenih nasmehov.

STRAN ZA POEZIJO

Ona

Ni poslušala drugih,
ki so risali svet zanjo.
Želela je živeti, okušati, peti iz srca,
od radosti in hrepenenja
kaj ji ponujajo leta življenja.

Želela je od tega več
in želela je to,
da v svojem brezkončnem okviru srečna bo.
Le to.
Vedno so jo namreč očarale oči,
kjer v njih globini našla je žar
in mir tiste plasti,
ki si jih ona tako doživeti želi.

Ljubezen.
To jo gnalo je naprej vselej.
Ljubila je tišino jutra.
Ljubila je nežnost večera.
Ljubila ujete trenutke z ljudmi,
od katerih tudi tišina diši.
In ljubila je dni,
ko je bila z njim.

Simona Šubic

V morju globin

V morju globin se skriva tvoj obraz.
Koliko skrivnosti je tam.
Razpeta jadra valovijo.
Sonce sije, mali oblački zastirajo nebo.
Jutranja zarja pa je najlepša.
Samo še z mavrico obarvamo nebo.
To je nekaj tako lepega, da zajameš zrak.
Sonce nas bo še grelo.
Nihče ne ve kako dolgo, zato moramo
Sprejeti v sebe vsak žarek.
Lepo je živeti.

Ti in jaz

Tvoje oči so kot sonce.
Usta kot beli biseri,
Obraz lep kot od Boga.
Postava kot od manekena.
Nisi zadovoljen sam s sabo.
Kaj pa naj rečem jaz za sebe?

Mirijam Ambrožič

IZPOD NAŠIH ROK

Iz bombažne preje so pod njenimi spretnimi rokami nastajale košare in ležišča za hišne ljubljenčke ter različne uporabne košare za kruh, kozmetiko in druge drobnarije. Nekako imam občutek, da večina izmed vas že ve, čigave roke so bile tako ustvarjalne.

Predstavlja se vam Simona Šubic

ZGODBE, KI JIH PIŠE ŽIVLJENJE

Ko se ustaviš, slišiš

Na koncu majhne ulice, kjer so strehe hiš rumene od jesenskega sonca in kjer ljudje še vedno pozdravijo mimoidoče, je živela Ana – tiha, skromna ženska, ki je že davno osvojila umetnost hitenja. Vsako jutro je tekla v službo, popoldne hitela po opravkih, zvečer pa sopihala med posodo, perilom in opravili, ki se nikoli niso končala. Zdele so se ji kot stopnice, ki nikamor ne vodijo, a po katerih moraš vseeno vsak dan.

Nekega dne je, ko je z vrečkami iz trgovine hitela čez cesto, skoraj spregledala drobno postavo pri avtobusni postaji. Starejši gospod je sedel na klopi, roke so se mu rahlo tresle. Nekaj v njegovem obrazu jo je ustavilo – mogoče utrujene oči, ki so kljubovali letom, ali pa rahla krivina ustnic, ki je nakazovala, da že dolgo ni spregovoril z nikomer.

Ana se je prvič po dolgem času ustavila.
»Vas lahko kam odpeljem?« ga je vprašala, bolj iz impulza kot iz namere. Gospod jo je pogledal, kot bi ga nekdo pravkar prebudil iz dolgega spanca. »Če imate čas,« je rekel tiho.

Ko sta se peljala skozi mesto, ji je začel pripovedovati. O svoji pokojni ženi, s katero sta se vsako nedeljo sprehajala ob reki. O hčerki, ki živi daleč stran in se trudi, da bi ga čim pogosteje obiskala. O tem, kako hitro je življenje, ko ga gledaš nazaj. Ana ga je poslušala – resnično poslušala – in prvič po dolgem času občutila, kako se ji nekaj v prsih umirja. Kot bi nekdo utišal hrup, ki je tako dolgo brnel v ozadju njenega življenja. Ko sta prispela do njegove hiše, se je obrnil k njej in rekel: »Lepo je, ko se kdo ustavi. Veš, ljudje mislijo, da nimajo časa. V resnici ga nimajo, ker si ga ne vzamejo.«

Tisti večer je Ana prvič po letih posodo pustila za kasneje. Sedla je k oknu, opazovala luči v sosednjih hišah in pomislila, koliko življenj se tam odvija, kako veliko zgodb gre mimo nas, ker prehitro tečemo mimo njih.

Včasih nam življenje ne podari nove poti, da bi se spremenili. Včasih nam le šepne, naj se ustavimo — in poslušamo. Prav tam, v tišini, se najde prostor za ljudi, za sočutje … pa tudi za nas same.

STRAN ZA ZABAVO

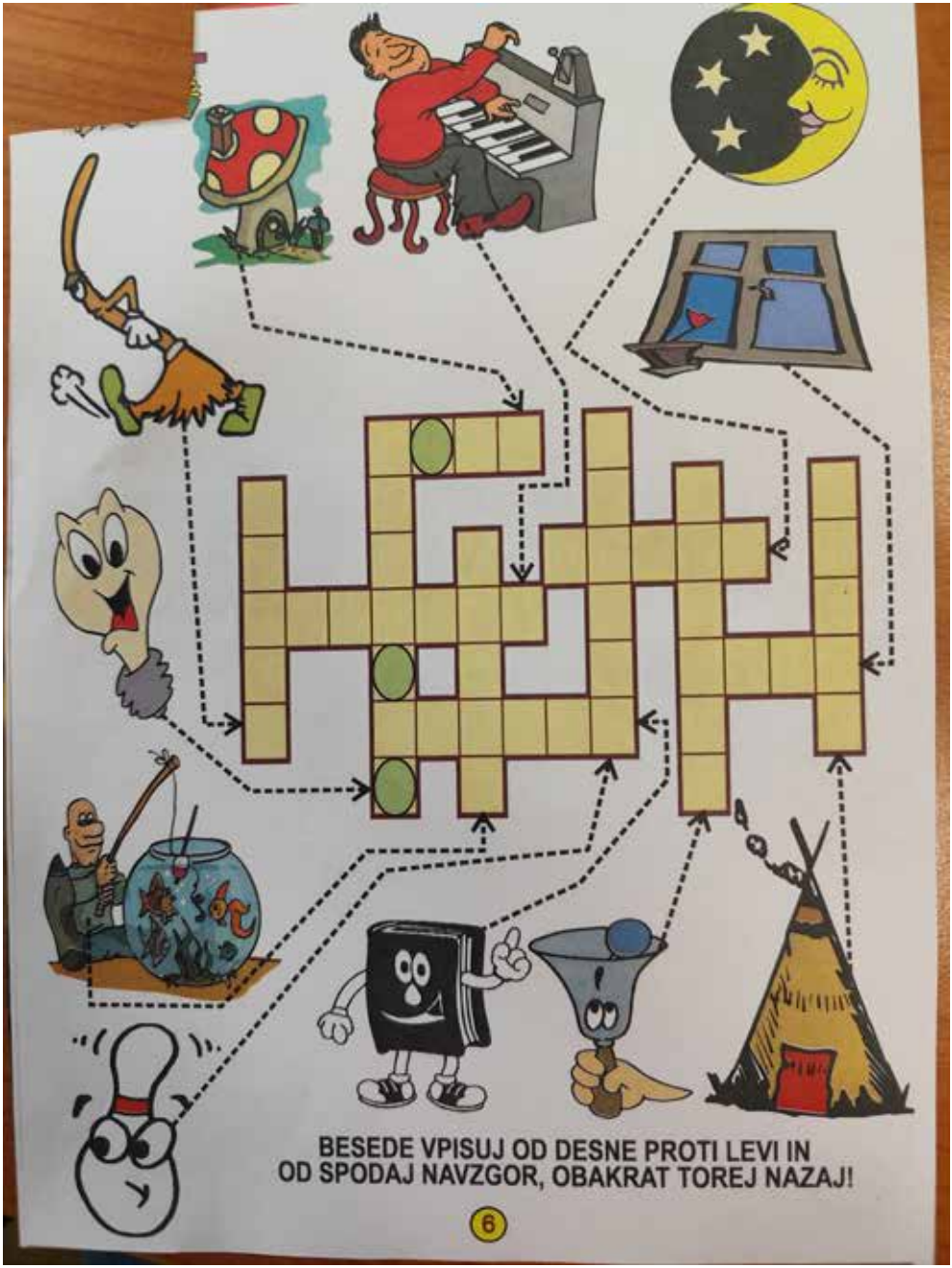
BESEDE VPISUJ OD DESNE PROTI LEVI IN
OD SPODAJ NAVZGOR, OBAKRAT TOREJ NAZAJ!
6

Pri nastanku Svetlobe sodelujejo:
Uredniški odbor:
stanovalci in zaposleni – avtorji prispevkov
prispevki so avtetični

Izgled:
A.Lipar

Avtorji fotografij:
arhiv doma
arhiv enot DNPG

Izdal:
DOM NINE POKORN – Grmovje
Pernovo 4/a, Žalec

Naklada: 130 izvodov
Januar 2026

Odgovarja dr. Tomaž Lenart, direktor

Grafično oblikovanje in fotografiranje porok:
Uroš Čanžek s.p.
Grafično oblikovanje in fotografiranje porok
Tisk:
Tiskarna Atelje 64 d.o.o.

